



בע"א (נתניה) 56002-04-24 - וובאנבה מטקו נ' עירית נתניה

בע"א (נתניה) 56002-04-24 - וובאנבה מטקו נ' עירית נתניהשלום נתניה

בע"א (נתניה) 56002-04-24

וובאנבה מטקו

נגד

עירית נתניה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בנתניה

[20.05.2024]

כבוד השופטת אופיר כתבי-ריבלין

החלטה

לפני בקשת המבקש להארכת מועד להישפט, בגין דוח מספר 13121389 שניתן ביום 14.05.23, בגין עבירה לפי סעיף 42(א)(1) לחוק עזר בנתניה (שמירת הסדר והניקיון), תשמ"ג-1982 - (להלן: הדו"ח ו/או הודעת הקנס). המבקש ציין בבקשתו כי זו מוגשת לבית המשפט, מאחר וחלפו למעלה מ-3 חודשים מקבלת הדוח, ועל כן הופנה על ידי מחלקת הפיקוח, להגיש בקשה להארכת מועד להישפט.

ב"כ המשיבה, התנגדה לבקשה. ציינה כי מדובר בבקשה שהוגשה בחלוף המועדים הקבועים בחוק, וכי המבקש אינו עומד בתנאים הקבועים בחוק באשר לאישור הבקשה להישפט, והכל כפי שפורט בתגובתה.

עוד הוסיפה, כי המבקש הגיש ערעור שעניינו בקשה לביטול הליך הגבייה, אולם ערעור זה נדחה על ידי המשיבה, ועל אף שהערעור הוגש באיחור ונדחה, הוחלט לאור נסיבותיו האישיות של המבקש, לאפשר לו לשלם את סכום קנס המקור בלבד בצירוף הוצאות גביה.

דיון והכרעה

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה, לא מצאתי להיעתר למבוקש ולהלן נימוקיי.

סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ ו/או החוק), העוסק בבקשה להישפט באיחור, קובע כך:



"הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על עבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו; בית המשפט רשאי, לקיים את המשפט גם אם אותו אדם ביקש להישפט באיחור, ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה), בשינויים המחויבים, או מימוקים מיוחדים אחרים שיפרט בהחלטתו..." [כל ההדגשות במסמך זה אינן במקור, א.כ.ר].

על פי הסעיף בקשה להארכת מועד להישפט, תבחן בהתאם לתנאים המפורטים בסעיף 229(ה) (לחסד"פ, או מימוקים מיוחדים).

סעיף 229(ה) (לחסד"פ קובע:

"תובע רשאי לדון בבקשה שהוגשה לאחר המועדים האמורים בסעיף קטן(א), אם שוכנע שהבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ושמנעו ממנו להגישה במועד והיא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה". בעניינו, המבקש טען טענה כללית, לפיה הבקשה להישפט באיחור, מוגשת מאחר וחלפו המועדים הקבועים לשם כך. המבקש לא מוסר נימוק לגופו של עניין, ולא ברור מדוע הבקשה הוגשה רק עתה, בחלוף למעלה משנה מאז ניתן הדוח, ומה מנע ממנו להגיש הבקשה עד כה.

למעלה מן הצורך, ועל אף שהמבקש לא העלה כל טענה בעניין, אציין כי מתגובת המשיבה עולה כי הדו"ח הומצא כדין למבקש כדין ביום 30.7.23 (כעולה מדוח משלוחים ותדפיס מעקב דואר ישראל- נספחים א'-ב' לתגובת המשיבה).

הדוח נשלח לכתובת המבקש (שד' השופטים 4/4 בקרית גת), וחזר מהדואר מסיבה כי דבר הדואר 'לא נדרש' על ידי המבקש- ועל כן, עסקינן בהמצאה כדין.

לכל זאת אוסיף, כי עסקינן בעבירת ברירת משפט מסוג קנס, לגביה חלה תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974 אשר קובעת כדלקמן:

"...ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין, גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן".

קרי, תקנה 44 לעיל, קובעת חזקת מסירה אף בלא חתימה על אישור המסירה, ובחלוף המועדים הקבועים בחוק. לכל זאת יש להוסיף, כי בקשתו של המבקש אף לא נתמכה בתצהיר (מפנה בעניין זה לרע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, (פורסם במאגרים 02.10.03)).

בכלל נסיבות העניין, אף לא מצאתי כי מתקיימים "נימוקים מיוחדים אחרים" בהתאם לסעיף 229(א) לחוק, המצדיקים הארכת המועד להישפט באיחור.

לאור כל האמור, הבקשה נדחת.

5129371

ניתנה היום, י"ב אייר תשפ"ד, 20 מאי 2024, בהעדר הצדדים.